

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectura Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

5. Devs Rvpes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46065)

periculum est à ventis ambitionis, & turbine luxuriantis lasciviæ, quàm in illo fabuloso, cujus descriptio non tam est pelagi, quàm Mundi. In quo semper

Venti, velut agmine facto.

Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant.

Vnà Eurusque Notusque ruunt, creberque procellis,

Africus, & vastosvolvunt ad littora fluctus.

Quanta inde calamitas?

Insequitur clamorque virum, stridorque rudentum.

Eripuit subito nubes coelumque diemque

Vectorum ex oculis: ponto nox incubat atra:

Intonuere poli, & crebris nucat ignibus aether,

Presentemque viris intentant omnia mortem.

Cùm igitur MUNDUS haud paullò minoribus concutitur procellis, quàm Mare quodlibet, & magis impetuosius agitentur ventis, qui in illo, quàm qui in Mari navigant, providendum est de remedio, ne abripiantur naues, & ventis expositæ, sine retinaculo pereant.

ARTICULUS V.

DEUS - RUPES.

EXPERIENTIA nauigantium exploratum est, ut navis in mari decumanis fluctibus non rotetur, vageturque in incertum, & in syrtes, aut breuia allidat, optimum esse, si applicetur Rupi tam immotæ ac immobili, quàm fuit in illa à Poëtis decantata cautes Marpesia: nam si illi adhæserit firmissimè nulla ventorum vi diuelli poterit. RUPES autem inconcussa, & moveri nescia est DEUS. Hoc illum symbolo designat arcano loquendi modo divinus scriptor, dum ejus immobilitatem indicare in-

R r s tendit,

tendit, sed obscurius, ut Mystici solent. Quare nomen *Rupes* pro DEO frequenter ponitur in Divinis paginis, præsertim, ubi in Hebræo subest vox רֶפֶס (*Tsur*) *Tsur*, quæ aliquando DEUS, interdum *Fortis*, nonnunquam *Robustus* ab Interprete Latino vertitur: ita tamen ut multa eo nomine quasi significantur DEI attributa. Aliquando enim denotat, certum auxilium, & opem à Deo defuturam, modò quis ei fidat. Sic I. Regum secundo cap. cantabat Anna Samuelis gratiam subsidiumque experta: *Non est Sanctus, ut est Dominus: neque enim est alius extra Te. Et non est Fortis sicut Deus noster.* in Hebræo: non est *Tsur*, *Rupes*, *Saxum*, *Scopulus*. Aliàs insinuat firmitatem, ac tenacitatem propositi in DEO auxiliatore ac protectore perpetuo. Deuteronomij xxxii. DEUM in Hebr. *Rupem*, *qui te genuit, dereliquisti?* id est, qui fixus & immotus est in te amando non redamas? qui caritate perpetuâ dilexit te, hunc non diligis? Nonnunquam innuit firmam in iudicando severitatem, stabilemque sanctitatem, quæ nec prece, nec precio flectatur. Deuteronomij xxxii. DEI, Hebrææ, *Rupis perfecta sunt opera: & omne, via ejus iudicia.* Quod Leo Tygurinus vertit: *Opus Petræ illius solidum est, quoniam omnes via ejus sunt iudicium.*

NOMINE eodem utitur Baldad Suhites, unus ex amicis Jobi ad immutabilitatē DEI deprædicandam. Jobi xviii. *Quid perdis animam tuam in furore tuo? nunquid propter te derelinquetur terra, & transferentur Rupes de loco suo?* in originali est singularis numeri *Rupes*, ac si dicat, ut interpretatur, post Rabbi David, Franciscus Varablus: *Heu tu ô vir, animæ tuæ perditor, vitæ tuæ discerptor &ceptor Jobe, ac corporis tui sæve dilaniator, qui ad verum te irâ ac furore raperis, itane te adversus divinam vindictam obmurmurante, temperabit sibi à supplicio immota RUPES DEUS, & illâ quam stabilivit fixitque;* legem in

inimpium animadvertendi nunc abrogabit? Scilicet, Deus Opt. Max. qui, velut firmissima Rupes in eo, quod semel statuit, fixus hæret, nunc unius tui causa, de sua sententia ac decreto dimovebitur, & mutabit inconcusus. Rectè igitur Deus ut RUPES in Mari concipitur.

(a) Ioa. Pineda Job 18.

ARTICULVS VI.

DEO

Sapientie Christiani conglutinanda est Anima.

CUM quidpiam connecti & copulari possit cum alio diversimodè, in Architecturâ fieri solet arctissima conjunctio tribus potissimum nectendi retinaculis: nimirum, *Clavis, Funibus, Glutino*. Uno ex his, vel omnibus, Adolefcetes mei, vitam vestram, velut animæ cymbam, si in hoc procelloso Mari salvam velitis, quod maximè velle deberis, DEO, ut RUPES immobili connectere necesse est. Quæretis fortasse, quid ex tribus illis præferam ad arctissimam conjunctioem? Eo vos ducere habebâ in animo, & extrema hac prælectione, tanquam ultimæ voluntatis testificatione, votum meum: exprimere. Itaq; DICENDUM. *Glutino bonum est*. Hæc conclusio legitur apud Isaïam Prophetam, cap. XLI. ubi unus Artífex adhortatur alterum, ut simul animosè & alacriter pergant in fabricando, & concinnando opere, quod sub manibus habebant, utque partes ejus *Glutino* uniant, quod hoc arctissimè jungat & copulet; dicendo per modum, suadentis, læudantis, adhortantis: O socii, utamur *Glutino*, nihil eo ad conjuncturam adhæSIONEM perpetuam
utilius.

(a) Forerius, Arias, Pintus, Cornelius.